

[Johs. Hansen.]

staaende ved de 8,5 pro mille og saa havde sagt, at man kunde gaa ned under særlige Forhold, i Krisetider, til en lavere Promille f. Eks. til 7, og at det kunde gøres midlertidigt, for et Aar ad Gangen, eller hvorledes man nu vilde finde det rigtigt at ordne det. Jeg vil mene, at hvis man gik den Vej, at man fastholdt de 8,5 pro mille som Udgangspunktet og saa gav Adgang til at gaa ned til en lavere Promille under særlige Kriseforhold, gjorde man ogsaa ad den Vej Forslaget og hele Beskatningen mere smidig, end den ellers er. Men jeg skal ikke komme nærmere ind herpaa. Der bliver maaske Lejlighed til i Udvalget at komme tilbage til en Drøftelse af dette Spørgsmaal.

Jeg ønsker derimod endnu at sige til det ærede 14de Medlem for 5te Kreds (Bækgaard), som talte paa Venstres Vegne, og som udtalte, henvendt til mig, at han nok vidste, at Skattetrykket er forskelligt i de forskellige Kommuner, men at det foreliggende Forslag ikke ændrer noget deri, at dette naturligvis er rigtigt, men det, jeg rejste Spørgsmaal om i Dag, var, om man ikke ved denne Overførelse fra Amtsejendomsskatter til personlige Skatter indenfor Amterne burde tage Hensyn til det forskellige Skattetryk, og den højtærede Minister gav et Svar, der viste Velvillie fra hans Side, og som forelaa, før det ærede Medlem talte nu anden Gang. Det kunde interessere mig at høre, om det ærede Medlem deler de Betragtninger, jeg gjorde gældende, og om ogsaa han mener, at det var værd at drøfte en Ordning, hvorefter der blev taget særligt Hensyn til de Skatteydere, som bor i de haardt belastede Kommuner, medens de Skatteydere, der bor i Skattely eller i Kommuner med i hvert Fald mindre Skatteprocenter, maaske kom til at betale noget mere end de andre ved denne Overførelse fra amtskommunale Ejendomsskatter til personlig Skat paa Statsskatteyderne. Det kunde interessere mig at høre, hvad det ærede Medlem mener om dette Spørgsmaal, om han — jeg synes, der var en Mulighed for, at det laa bag ved hans Betragtninger — deler Ønsket om at faa ændret Lovforslaget i denne Retning. I mine Øjne vilde det altsaa være en Vinding.

Indenrigsministeren (Dahlgaard): Den ærede Ordfører for Venstre (Bækgaard) mindede om et Udtryk, som jeg brugte her i Tinget i Fjor, det Udtryk, at det var ikke her, det foregik. Det var et Udtryk, som jeg anvendte under Behandlingen af Venstres og det konservative Partis Lovforslag

om Ejendomsskatterne. Paa den Foranledning, det ærede Medlem giver mig, vil jeg gerne sige, at det er min Overbevisning, at der foregaar intet omkring de Forslag, de ærede Partier forelagde her i Fjor, og der kommer intet til at foregaa omkring disse Forslag, saa længe den nuværende Regering sidder. Jeg er overbevist om, at den ærede Ordfører ogsaa ude i Befolkningen har følt, at der intet foregaar omkring disse Forslag. Forsøgene paa at foregøgle Befolkningen, at Forslagene betød et afgørende Bidrag til at skabe Rentabilitet i Landbruget, er efter min Mening mislykkedes. Ude i Landbruget forstaar man meget vel, at det er ved Indgriben paa helt andre Omraader, at Landbrugets Rentabilitet skal sikres.

Med Hensyn til det Spørgsmaal, om der skal foregaa noget i Landstinget ved Behandlingen af det Lovforslag, jeg her har fremsat, er jo den ærede Ordfører for Venstre sammen med det konservative Parti fuldkommen afgørende. Hidtil har man begravet tilsvarende Lovforslag, og det, jeg har sagt i Dag, er, at jeg har Indtrykket af, at man ikke har afvist Forhandling om dette Forslag med samme Styrke som hidtil, og det var jeg taknemmelig for, fordi jeg tror, at de Interesser, det her drejer sig om, vilde finde sig vel tjent med, at man talte om disse Ting i Stedet for at stille sig stædigt uden Villie til Forhandling. Men dér maa jeg nu sige, at den ærede Ordfører for Venstre, anden Gang han havde Ordet, vel sagde, at han var villig til at forhandle, men derefter skød han ganske lempeligt ned af Landstingets Bord alle Bestræbelser, der gøres i det foreliggende Lovforslag for at skabe et retfærdigere Grundlag for selve Ejendomsbeskatningen, og ligesaa Bestræbelserne for at gennemføre en Ændring af Værdistigningsafgiften. Samtidig med at det ærede Medlem erklærede sig villig til at forhandle, skød han ganske roligt ned af Landstingets Bord netop de Dele af Regeringens Politik, om hvilke det gælder, at Velvillie overfor dem er en Betingelse for at komme i frugtbar Forhandling med Regeringen. Se nu f. Eks. det sidste Spørgsmaal, jeg nævnte, Værdistigningsafgiften. Blot de Udtalelser, jeg fremsatte her i Dag, kunde dog vel nok give Anledning til at overveje Berettigelsen af en Ændring i denne Lovgivning. Hvis det ærede Medlem nu blot vilde anvende almindelig Interesse paa et saa vigtigt Problem som dette, vilde han jo, hvilken Dag han ønskede, kunne forlange Oplysninger fremskaffet om Virkningerne af den bestaaende Værdistigningsafgift. Vi ved, at der efter